

1

אתמול בחמש
עברת את ביתי
בדרכך האחרונה.
החלפנו כמה מילים
על דא ועל הא,
וחייכנו זו לזה.
אילו הייתי יודעת
הייתי מביטה
ביתר הקפדה
על חיוכך
השובב הנצחי.
הייתי, ללא הסבר
או תירוץ,
מחבקת אותך
חזק חזק
לאות פרידה.
אך כמו בסרט,
לפני מילת "הסוף",
ראיתי את גבך
המתרחק.
בצעדים
הנמרצים שלך
נעלמת מהאופק.

2

היום הלכתי
בשבילים צרים
של קיבוצנו הקטן
שוטטתי במדרכות
גם מתפרקות
גם יצוקות
של המקום.
שפעם אוהבים
שפעם שונאים
כמו ילד את הוריו.
ככה זה וזה בסדר.
בכל פינה
ראיתי את גבך
המתרחק.
לא הייתי צריכה
לחפש אותך.
כי חותמך
ועקבותיך
השארת לנו
לעדי עד.

3

לא מאמינה
שתוכל לנוח
על משכבך
בשקט.
בשלוש, כן.
בשקט, לא.
אם בעתיד
אביט השמימה
ויהיה נדמה לי
שהעננים מסתדרים
לבנין לתפארת,
למפלי מים
הסובבים
טורבינה ענקית,
אחייך ואומר
המשך מיכאל,
המשך.
כי בין אלפי
דברים אחרים
שאהבת
את אלה אהבת
לעשות.